

II PALAČE

19. PLAVI SALON

Iznutra prema van
Transmedijalnost i intermedijalnost u
suvremenoj hrvatskoj umjetnosti

konceptija: Koraljka Alavanja

Unutrašnje i vanjsko:
lutajući krajolik Mirjane Vodopije

konceptija: Vinko Srhoj

Plavi salon, tradicionalna smotra hrvatskog slikarstva u organizaciji Galerije umjetnina, s korijenima u dalekoj 1957. godini, kada je prvi put predstavljen u okviru Sajma pomorstva i ribarstva, u nekoliko je navrata mijenjao svoju koncepciju. U svojim je početcima bio revijalna izložba s prezentacijom radova posvećenih temi mora, uvijek prikazujući najsuvremenije stilske oblike likovnog izražavanja. Godine 1977., prema konceptu voditelja Galerije umjetnina Antuna Travirke, izložba postaje triennialom predstavljajući stilske, tematske i problemske cjeline s područja slikarstva. S nekoliko prekida u kontinuitetu, uzrokovanih ratnim zbivanjima te prostornim i financijskim poteškoćama, Salon ne uspijeva uvijek zadržati triennialni ritam, no posvećeni smo ideji njegova opstanka kao jedne od značajnijih likovnih smotri u državi.

Plavi salon, iako je tradicionalno triennale hrvatskog slikarstva, već se u svojem 16. izdanju 2002. proširio izvan medija slike prema nekim oblicima instalacija i konceptualne umjetnosti, da bi u 17. izdanju 2005. godine u koncepciji dvoje izbornika, pod naslovom *Neomoderna ili još jedan prijelom stoljeća* (izbornika V. Srhoja) i *Modernizacija moderne* (izbornice L.J. Srhoj Čerina), obuhvatio djela koja iskoračuju iz slikarskog medija u trodimenzionalno polje ambijenta i instalacije i u prostor novih medija. 18. Plavi salon (2018. g.) pod naslovom *Realizmi privatnosti: subjektivno u objektivnom u novom hrvatskom slikarstvu* (izbornik V. Srhoj) predstavio je generaciju slikara posvećenu figuraciji u klasičnom slikarskom mediju. Na ovom, 19. triennialu predstavljamo srednju i mlađu generaciju umjetnika koji izlaze iz medija slike kao dvodimenzionalne površine načinom i metodom oprostora ili transkribiranja u digitalne oblike, te one koji su prigrlili intermedijalnost omogućenu novim tehnologijama i načinima izlaganja i komuniciranja ideja.

GRADSKA LOŽA

KNEŽEVA PALAČA

TRANSMEDIJALNOST I INTERMEDIJALNOST U
SUVREMENOJ HRVATSKOJ UMJETNOSTI

PREMA VAN
IZNUTRA

19. PLAVI SALON

IZLOŽBA

21/12–10/02

Iznutra prema van kao naslovna tema identificirana je i izlučena kao zajednička preokupacija u recentnim radovima odabranih autora. Prostori su to unutarnjih svjetova i vlastitoga neposrednog okruženja autora koji se šire u prostor zajednice, nerijetko tražeći od posjetitelja interakciju s djelom kako bi ga učinio potpuno vidljivim ili živim.

Ovakav koncept rezultirao je s dvije kustoske koncepcije, skupnom izložbom u Kneževoj palači i samostalnom izložbom u Gradskoj loži.

Područje zanimanja umjetnika oduvijek je bilo prekoračiti granice unutarnjeg i vanjskog, iznijeti na površinu vlastite preokupacije, a često i prekoračiti granice samog umjetničkog medija. Nove su tehnologije pridonijele novom načinu čitanja i razumijevanja umjetnosti, ali i omogućile stvaranje novih umjetničkih formi. Polazeći od slike kao medija i/ili umjetnika koji su slikari po vokaciji, nastojali smo pokazati kako se pojedini autori paralelno i zadržavaju u području slike, ali to polje slike transformiraju i redefiniiraju, koristeći mahom nove tehnike i medije. Prisutni su i umjetnici koji od samih početaka stvaraju u formi koja je u svojoj suštini intermedijiska (kao što su performance ili instalacija) ili transmedijska, odnosno prelazi iz jednog oblika medijske realizacije u drugi te izlazi iz polja vizualnog prema ostalim senzornim iskustvima, zvuku, osjetu... U narativnom smislu, izborom umjetnika i radova prikazali smo dijelom sasvim subjektivne priče iz života autora kojima istražuju svoju prošlost i prošlost svojih predaka, prostor osobnog okruženja, utjecaj društva, politike i kulture na oblikovanje identiteta ili propitivanje vlastitih stanja i težnji.

U okviru teme, a u koncepciji i izboru prof. dr. sc. Vinka Srhoja predstavljamo samostalnom izložbom suvremenu umjetnicu **Mirjanu Vodopiju**. „Glavna tematska preokupacija autorice jest pejzaž koji je istodobno i vanjska, „objektivna“ projekcija i unutrašnji doživljaj čovjekove subjektivne interakcije s njime. Unutrašnje i vanjsko, stanje realija i stanje psihe, fizičko i mentalno, prožimaju se i vode dijalog u ovom pejzažu koji je koliko vanjski toliko i pounutrašnjem. U suvremenom multimedijalnom obliku predstavljena je nova koncepcija pejzažne umjetnosti koja sredstvima novih tehnologija oblikuje pejzaž kao onaj u koji je moguće zagledati iz privatne sfere i inverzno privesti vanjski prostor u prostor ograđen privatnošću i intimom, često izgrađen na snovima i dojmovima iz djetinjstva“. (V. Srhoj)

Izložbenim prostorima Kneževe palače prolazimo iskustvenu priču krećući se kroz ambijentalno postavljene instalacije svakog od autora. Prvih nekoliko dvorana propituje oblikovanje identiteta, kroz suočavanje s obiteljskim nasljedem kao i društvenim konstruktima relevantnim za vrijeme u kojem živimo i njihovog međusobnog preplitanja. Rad **Glorije Lizde** *Kako je izgledalo moje lice prije rođenja mojih roditelja?* naslovom parafrazira Zen koan, s namjerom da probudi pitanja u/o konstrukt vlastitog identiteta, odnosno propita temelje na kojima je on izgrađen, na putu do ogoljavanja autentične sebe. Postavljajući u dijalog obiteljske memorabilije kao nositelje konstrukta koji su povezani s oblikovanjem identiteta, otvara pitanje procesa formiranja subjekta.

Konstante Ane Jagić, projekt je u nastajanju te se utjecajem različitih varijabli nadograđuje i mijenja zadržavajući svoju srž, tj. stalnicu ili konstantu. Svoj rad autorica temelji na proučavanju ponavljajućih točaka, autoreferencijalnosti, kroz period od 20 godina, prepoznajući ih kao niti koje čine potku njezina identiteta. Svojim radom parafrazira statističko mjerenje identiteta kroz konstante i varijable koje na njega utječu.

Vida Guzmić u radu *Sjene njenih slika* revalorizira slikarstvo svoje bake Sofije Guzmić slikarice naive, intervenirajući u njezin rad kao temelj na kojem gradi suodnos između njihovih umjetničkih identiteta na emocionalnoj razini, a na materijalnoj razini baštini metode i tehnike koje je Sofija koristila, prenoseći ih u jezik novog medija.

Radom *Oživjeti nona (Estetika političke traume)* **Sandra Sterle** poseže za obiteljskom arhivom te koristeći se dokumentacijom i činjenicama rekonstruira obiteljsku povijest i sjećanja bazirana na fragmentima „koja se lome kroz bezbrojne prizme“ i isprepliće ih s fikcijom. Intimni portret - sačinjen od prikaza odnosa djeda i unuke, društva i politike, znanosti i mašte, kolažirani kroz različite medije - donosi rad koji se pomiče od privatne priče prema generalnom razumijevanju svijeta.

Da svaki čovjek emanira energiju i ostavlja trag, prikazano je u radu **Ksenije Turčić** *Iconophilia glow*. Otisnute siluete tijela ne govore ništa o osobi koja je trag ostavila, njezin je identitet skriven, obrisan, no trag postoji. Rad se bavi upravo tim odnosom brisanja identiteta i individualnosti, fizičkih tragova i energije i otvara pitanja što i kako ostavljamo za sobom.

Hadidja i Harmatan, isječak je projekta **Amele Frankl** koji - kroz priču o vjetru, rekreiranom doživljaju s putovanja u Mauritaniju, na kojem se autorica suočava s poteškoćama omatanja u maramu - metaforički predočava gledatelju svu složenost socio-kulturnih doživljaja i spoznaja te propitivanja identiteta kroz položaj stranca kao i promjene doživljene kroz četiri godine boravka u dalekoj zemlji.

Interaktivna instalacija *Brisač identiteta* **Vitara Drinkovića** istražuje odnos utjecaja okoline na pojedinca i njegov osjećaj identiteta. Izdvajanjem subjekta iz okoline, svodeći percepciju na osnovne biološke funkcije u poziciji namještenoj da ih doživljava izvanjskim, stranim, osoba ostaje suočena sa samom sobom i svojim reakcijama.

Na katu palače, u samom ophodu, na trinaest ekrana predstavljeni su autoreferencijalni *gifovi* **Marije Ančić** iz ciklusa *Sama sa sobom* i *Treptaji*. Ponavljajuće sekvencije animacije uvode nas u unutarnji svijet strahova, tjeskobe, suočavanja s bolesti, samima sobom, u vrtloge emocija u koje se često zatvorimo i ponavljamo ih kao u *loop*-u bez jasne vizije kako se iščupati. Njihovo ponavljanje pojačava tenziju, a pozicija promatrača omogućava nam refleksiju na vlastite osjećaje i način na koji se s njima nosimo.

Nasuprot njima, slike **Ane Sladetić Šabić** iz ciklusa *Čisto i krivo* na prvi su pogled uokvireno „crnilo“, no izravna interakcija, ljudski dodir, toplina u doslovnom i simboličnom smislu uvode promatrača u privatnu sferu autorice te se otkrivaju prizori interijera. Promatrač poput voajera ulazi u prizore intime, otkrivajući neuredne kutke u kuhinji, blagovaonici, spavaćoj sobi.

Odabrani radovi intimne su priče, koje su i univerzalne te ukazuju na preplitanje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, individualnosti, društva i politike, razvoja tehnologije i emotivnih ljudskih stanja, prekoračuju granice izoliranosti i otvaraju put spoznaji o jedinstvu doživljajnog svijeta.

Koraljka Alavanja

19. PLAVI SALON
Iznutra prema van; Transmedijalnost
i intermedijalnost u suvremenoj
hrvatskoj umjetnosti
koncepcija: Koraljka Alavanja

Unutrašnje i vanjsko: lutajući krajolik
Mirjane Vodopije
koncepcija: Vinko Srhoj

ORGANIZACIJA
Galerija umjetnina Narodnog muzeja
Zadar

MJESTO IZLAGANJA
Gradska loža i Kneževa palača

KUSTOSICA
Koraljka Alavanja

SURADNICA
Nevena Štokić

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE
Nenad Grabić
Ivan Klapan
Milan Marinković
Mihovil Zrilić

IZDAVAČ
Narodni muzej Zadar

ZA IZDAVAČA
Vesna Sabolić

TEKST
Koraljka Alavanja

LEKTURA I KOREKTURA
Ljubica Srhoj Čerina

TISAK
DPI grafika, Zadar

NAKLADA
250

UZ POTPORU

**IPALACES
IPALACES
IPALACES**

Trg Petra Zoranića 1, 23 000 Zadar
+385 23 627 764
info@dvijepalace.hr
www.dvijepalace.hr
Radno vrijeme izložbenih dvorana
pon-pet od 10 do 20 sati
sub od 10 do 13 sati

Mirjana Vodopija, *Luster u snijegu*, 2019.

Glorija Lizde, *Kako je izgledalo moje lice prije rođenja mojih roditelja*, 2022.
fotografija Răzvan Năstase

Ana Jagić, *Konstante*, 2016.
fotografija Juraj Vuglač

Vida Guzmić, *Sjene njenih slika*, 2016.
fotografija Žaklina Andrijević

Sandra Sterle, *Novi dan*, 2020.

Ksenija Turčić, *Iconophilia Glow*, 2019.

Amela Frankl, *Hadidja i Harmatan*, 2023.,
fotograf Boris Cvjetanović

Vitar Drinković, *Brisač identiteta*, 2017.

Marija Ančić, *Sama sa sobom*, 2022.

Ana Sladetić Šabić, *Čisto i krivo*, 2014.-2016.,
fotograf Vedran Metelko